

Brüsszel, 7.10.2013
COM(2013) 483 final/2

Corrigendum
annule et remplace COM(2013) 483 final du 28 juin 2013
Concerne toutes les versions linguistiques

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

A tagállamok által elért eredmények a közel nulla energiaigényű épületek terén

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

A tagállamok által elért eredmények a közel nulla energiaigényű épületek terén

TARTALOMJEGYZÉK

1.	Bevezetés.....	4
2.	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásának alkalmazása a gyakorlatban ..	5
3.	Időközi célok.....	6
4.	A közel nulla energiaigényű épületek kivitelezését ösztönző politikák és intézkedések	7
4.1.	A 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdésével kapcsolatos jelentéskészítés .	8
4.2.	A közel nulla energiaigényű épületekké való átalakítást ösztönző politikák és intézkedések	9
5.	Következtetések és következő lépések.....	9
5.1.	Következtetések	9
5.2.	Következő lépések	10
1. melléklet	A közel nulla energiaigényű épület tagállami meghatározásainak áttekintése	12

1. BEVEZETÉS

Az Európai Unió energiahatékonysági politikájában az épületek központi jelentőségűek, mivel a végső energiafogyasztás csaknem 40 %-a¹ és az üvegházhatású gázok kibocsátásának 36 %-a lakóépületekben, irodákban, üzletekben és egyéb épületekben jelentkezik. Az európai épületállomány energiahatékonyságának javítása ezért kulcsfontosságú nemcsak az Unió 2020-as céljainak elérése, de az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervében² meghatározott uniós éghajlati stratégia hosszú távú célkitűzéseinek teljesítése érdekében is.

Az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv³ (a továbbiakban: az energiahatékonyságról szóló irányelv) uniós szinten a legfontosabb jogalkotási eszköz az európai épületek energiahatékonyságának javítása szempontjából. Az energiahatékonyságról szóló irányelv kulcsfontosságú elemét képezik – különösen az említett hosszú távú célok elérésében – a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelmények.

Az energiahatékonyságról szóló irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében a „tagállamok biztosítják, hogy:

- a) 2020. december 31-ig valamennyi új épület közel nulla energiaigényű épület legyen; és
- b) 2018. december 31. után a hatóságok által használt vagy tulajdonukban levő új épületek közel nulla energiaigényű épületek legyenek.”

Ezenkívül a tagállamoknak a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére vonatkozó nemzeti tervet kell készíteniük, amely tartalmazhat épületfajta szerint differenciált célokat is.

A 9. cikk (2) bekezdése emellett úgy rendelkezik, hogy a tagállamoknak szakpolitikákat kell kidolgozniuk, és intézkedéseket kell hozniuk – mint például célok meghatározása – az épületek átalakításának ösztönzése érdekében, amelyeket közel nulla energiaigényű épületekké újítanak fel, és erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot a nemzeti terveikben.

A 9. cikk (3) bekezdése szerint „a nemzeti tervek többek között a következő elemeket tartalmazzák:

- a) a közel nulla energiaigényű épületek fogalommeghatározása tagállami alkalmazásának gyakorlati részletei, amelyek tükrözik a nemzeti, regionális és helyi feltételeket, és számszerű mutatót tartalmaznak a kWh/m²/év egységben kifejezett primerenergia-fogyasztásra vonatkozóan....
- b) időközi célok az új épületek energiahatékonyságának 2015-ig történő javítására vonatkozóan....;
- c) információ a közel nulla energiaigényű épületek kivitelezését ösztönző (.....) szakpolitikákról és pénzügyi vagy egyéb intézkedésekről, beleértve a 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése és ezen irányelv 6. és 7. cikke kontextusában a

¹ Lásd: „Energy, transport and environment indicators, 2012 edition” (Energia-, közlekedési és környezeti mutatók), 2012. évi kiadás, Európai Bizottság. E becsült érték magában foglalja a háztartások és a szolgáltatási ágazatok végső energiafogyasztását. Meg kell jegyezni, hogy ezáltal tartalmazza például a berendezések villamosenergia-fogyasztását, az ipari épületek energiafogyasztását azonban nem.

² COM (2011) 112

³ HL L 153., 2010.6.18., 13. o.

megújuló forrásból származó energia új és jelentős felújítás alatt álló, meglévő épületekben való felhasználására vonatkozó nemzeti követelmények és intézkedések részleteit is.”

E nemzeti tervek alapján a Bizottság 2012 decemberéig, majd azt követően háromévente jelentést tesz közzé a tagállamok által elért eredményekről (a 9. cikk (5) bekezdése).

Az első jelentés alapjául nagyrészt a 2012 november végéig nyolc tagállam (Belgium, Ciprus, Dánia, Egyesült Királyság, Finnország, Hollandia, Litvánia és Svédország) által benyújtott, a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos nemzeti tervekben foglalt információk szolgáltak. Időközben további hat tagállam (Bulgária, Franciaország, Írország, Magyarország, Németország és Szlovákia) küldte be terveit, ezekre azonban nem terjedt ki az elemzés. Emellett azon tagállamok esetében, amelyek nem nyújtottak be hivatalos nemzeti tervet, a második nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek szolgáltattak adatokat az előrehaladásról, amennyiben tartalmaztak vonatkozó információkat. A második nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek közül tizenhárom (Bulgáriáé, Észtorszáé, az Egyesült Királyságé, Finnorszáé, Franciaorszáé, Hollandiáé, Írorszáé, Lengyelorszáé, Luxemburgé, Magyarorszáé, Máltáé, Olaszorszáé és Spanyolorsáé) tesz említést a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos célkitűzésekről. Ez a jelentés emellett a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervekben⁴ és a kimondottan a közel nulla energiaigényű épületekkel foglalkozó tanulmányban szereplő információkat is felhasználja⁵.

Általánosságban megállapítható, hogy a nemzeti tervek között formai és tartalmi szempontból egyaránt jelentős különbségek figyelhetők meg. A különbség a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos nemzeti politikák fejlettségbeli eltéréseire, valamint a tervek vonatkozó formanyomtatvány hiányára vezethető vissza. Mindazonáltal a második nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekhez képest az összes nemzeti terv jóval több információt tartalmaz.

2. A KÖZEL NULLA ENERGIAIGÉNYŰ ÉPÜLET MEGHATÁROZÁSÁNAK ALKALMAZÁSA A GYAKORLATBAN

Az energiahatékonyságról szóló irányelv 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a közel nulla energiaigényű épület *„az I. melléklettel összhangban meghatározott, igen magas energiahatékonysággal rendelkező épület. A felhasznált közel nulla vagy nagyon alacsony mennyiségű energiának igen jelentős részben megújuló forrásokból kellene származnia, beleértve a helyszínen vagy a közelben előállított megújuló forrásokból származó energiát is;”*

Az energiahatékonyságról szóló irányelv tehát megállapítja ugyan a közel nulla energiaigényű épület meghatározásának keretét, a végső alkalmazás gyakorlati részleteinek (például, hogy mit jelent az *„igen magas energiahatékonyság”*) kidolgozása azonban a tagállamok hatáskörébe tartozik.

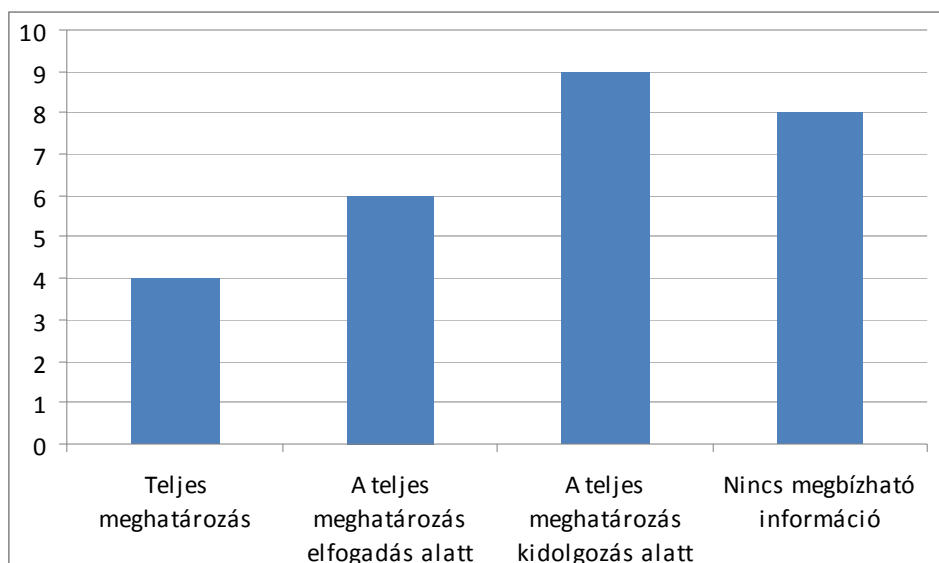
A rendelkezésre álló információk elemzése (részletesebb áttekintésért lásd az 1. mellékletet) alapján megállapítható, hogy a tagállamok többsége ugyan előrehaladásról számolt be a közel nulla energiaigényű épület meghatározása terén, azonban csak négy tagállam (Belgium,

⁴ A tagállamok a 2009/28/EK irányelv értelmében kötelesek a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervet készíteni. A tervek a következő weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/energy/renewables/action_plan_en.htm

⁵ Towards nearly zero-energy buildings - Definition of common principles under the EPBD (Úton a közel nulla energiaigényű épületek kivitelezése felé: a közös alapelvek meghatározása az energiahatékonyságról szóló irányelv értelmében). Ecofys, 2013. január

Ciprus, Dánia és Litvánia) közölt olyan tervet, amelyben a meghatározás számszerűsített célt és a megújuló energiaforrások részarányát egyaránt magában foglalja. Más tagállamokban a meghatározás kidolgozása eltérő szakaszokban tart (lásd a lenti diagramot).

1. ábra: A közel nulla energiaigényű épület meghatározásának kidolgozottsága az egyes tagállamokban

Néhány tagállam olyan célkitűzésekről számolt be, amelyek túlmutatnak a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelményeken. Ilyenek például a nulla energiaigényű épületek Hollandiában, a pozitív energiamérlegű épületek Dániában és Franciaországban, az éghajlat-semleges új épületek Németországban, valamint a zéró széndioxid-kibocsátásra vonatkozó normák az Egyesült Királyságban.

Számszerű mutató megállapítása esetén a követelmények jelentős eltéréseket mutatnak, 0 kWh/m²/év és 220 kWh/m²/év között mozognak. Kérdéses, hogy a magasabb energiafogyasztási értékek összeegyeztethetők-e a közel nulla energiaigényű épület energiahatékonyságról szóló irányelvben szereplő meghatározásával.

A megújuló energiaforrások arányát illetően a tagállamok beszámolója hasonlóan változatos. Csak néhány ország (Belgium, Ciprus, Dánia és Litvánia) határozott meg konkrét minimális százalékarányt. Más tagállamok (Belgium, Egyesült Királyság, Görögország, Hollandia, Írország, Litvánia, Németország és Svédország) csak minőségbeli megállapításokat tesznek. Végül pedig némely tagállam (Észtország és Hollandia) arról számolt be, hogy a megújuló energia részarányát a közel nulla energiaigényű épület tagállami definíciójának további finomítása után határozza meg (lásd még a 4.1. pontot).

A tagállamok eddig nem számoltak be olyan jogszabályokról, amelyek értelmében az energiahatékonyságról szóló irányelv 9. cikke (6) bekezdésében megengedett módon nem kell alkalmazni a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelményeket konkrét és indokolt esetekben, amennyiben a szóban forgó épület gazdaságos élettartamára vonatkozó költség-haszon elemzés eredménye negatív.

3. IDŐKÖZI CÉLOK

A 9. cikk (3) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a nemzeti tervekben szerepeljenek többek között „*időközi célok az új épületek energiahatékonyságának 2015-ig történő javítására vonatkozóan*”.

A huszonhét tagállam közül tizenöt (Belgium, Cseh Köztársaság, Dánia, Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Görögország, Hollandia, Írország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Németország, Svédország és Szlovénia) állapított meg ilyen időközi célokat. Mivel azonban az irányelv nem határozza meg, milyen jellegű célokat kell kitűzni, így a tagállamok eltérő módszereket alkalmaztak az időközi célok megállapításakor (további részletekért lásd az 1. mellékletet). Az országok többsége energiahatékonysági minimumkövetelményként (pl. 50 kWh/m²/év 2015-ben) vagy adott évig elérendő, energiahatékonysági tanúsítványbeli szintként (például 2015-re B szint) határozta meg ezeket a célokat. Más tagállamok azt tűzték ki időközi célként, hogy 2015-re „minden új épület” vagy „minden új középület” közel nulla energiaigényű épület legyen.

Néhány tagállam (Cseh Köztársaság, Észtország és Hollandia) konkrét, számszerűsített értéket állapítottak meg a 2015-ig létesítendő új épületekre vagy középületekre vonatkozóan.

Több tagállam (Belgium, Cseh Köztársaság, Dánia, Egyesült Királyság, Észtország, Hollandia, Írország és Németország) hangsúlyt fektetett arra, hogy a közsféra jó példát mutasson, ezért ezek az országok kifejezetten a középületekre vonatkozó időközi célokat is megállapítottak.

A meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való felújításával kapcsolatos időközi célokat csak néhány tagállam (Belgium, Dánia és Írország) határozott meg.

4. A KÖZEL NULLA ENERGIAIGÉNYŰ ÉPÜLETEK KIVITELEZÉSÉT ÖSZTÖNZŐ POLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK

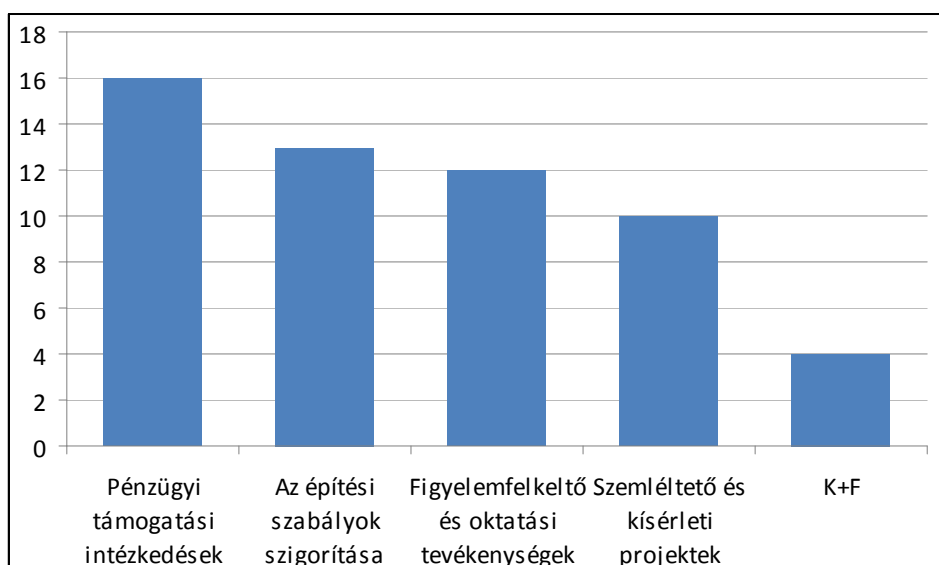
Az energiahatékonyságról szóló irányelv 9. cikke (3) bekezdésének c) pontja előírja, hogy a nemzeti tervekben szerepeljen *„információ a közel nulla energiaigényű épületek kivitelezését ösztönző, az (1) és (2) bekezdéssel összefüggésben elfogadott szakpolitikákról és pénzügyi vagy egyéb intézkedésekről, beleértve a 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése és ezen irányelv 6. és 7. cikke kontextusában a megújuló forrásból származó energia új és jelentős felújítás alatt álló, meglévő épületekben való felhasználására vonatkozó nemzeti követelmények és intézkedések részleteit is.”*

A tagállamok számos olyan szakpolitikáról és intézkedésről számoltak be, amelyek elősegítik a nemzeti terveikben és nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveikben szereplő, a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos célkitűzések elérését (lásd a lenti táblázatot), azonban gyakran nem egyértelmű, hogy ezek az intézkedések milyen mértékben vonatkoznak kifejezetten a közel nulla energiaigényű épületekre.

A tagállamok a leggyakrabban a pénzügyi eszközöket és a támogatási intézkedéseket, többek között a közjegyzői díjakkal kapcsolatos adójóváírást, az energiahatékonyság lakások jelzáloghitelének kamattámogatását, valamint az alacsony energiaigényű lakássá való átalakításra felvett alacsony kamatozású hiteleket említették, amelyeket az építési szabályok szigorítása, a figyelemfelkeltő, oktatási és képzési tevékenységek, valamint a kiemelten energiahatékonyság épületekkel kapcsolatos kísérleti vagy szemléltető projektek követtek.

Csak néhány tagállam számolt be a középületekkel kapcsolatos konkrét intézkedésekről. A középületekkel kapcsolatos intézkedések terjedelme jelentős eltéréseket mutat a tagállamok körében: van, ahol csak a központi kormányzat épületeit érintik, de van, ahol az összes, állami tulajdonban lévő épületet vagy az összes, közcélokra használt épületet is.

2. ábra: A közel nulla energiaigényű épületeket támogató főbb szakpolitikák és intézkedések a tagállamokban

4.1. A 2009/28/EK irányelv⁶ 13. cikkének (4) bekezdésével kapcsolatos jelentéskészítés

Az energiahatékonyságról szóló irányelv 9. cikke (3) bekezdésének c) pontja előírja, hogy a tagállamok által a Bizottság részére megküldött nemzeti terveknek tartalmaznia kell „a 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése [...] kontextusában a megújuló forrásból származó energia új és jelentős felújítás alatt álló, meglévő épületekben való felhasználására vonatkozó nemzeti követelmények és intézkedések részleteit is.”

A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok építési szabályaikban és törvényeikben olyan intézkedéseket vezetnek be, amelyek célja, hogy az építési ágazatban a megújuló energiaforrásokból előállított, bármilyen típusú energia részaránya emelkedjen.

Ezen építési szabályok és törvények kidolgozása során vagy a regionális támogatási rendszereiken belül a tagállamok figyelembe vehetik az energiahatékonyság jelentős növekedésével, valamint a kogenerációval és a passzív, alacsony vagy nulla energiafelhasználású épületekkel kapcsolatos nemzeti intézkedéseket.

A tagállamok 2014. decemberéig építési szabályaikban és törvényeikben ... kötelezettséget állapíthatnak meg a megújuló energiaforrásból előállított energia minimálisan felhasználandó szintjére az új épületek, vagy a már meglévő, de nagyobb felújítás alatt álló épületek tekintetében.”

Erről a követelményről csak néhány tagállam számolt be a nemzeti tervében vagy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervében (lásd az 1. melléklet utolsó oszlopát). Egyes tagállamok viszont a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervükben tájékoztatást nyújtottak az épületekben felhasznált megújuló energia részarányáról, bár nem túl részletesen. Ennek feltehetőleg az volt az oka, hogy a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervre vonatkozó jelentéstételi határidő 2010. június 30. volt, erre az időpontra azonban csak kevés tagállam dolgozott ki a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó, részletes politikákat.

⁶ HL L 140., 2009.6.5., 16. o.

Amennyiben a tagállamok a megújuló energiaforrásokra vonatkozó nemzeti cselekvési tervükben mégis beszámolnak az épületekről, akkor az adatok főként a háztartási meleg víz előállítására használt termikus napenergia minimális szintjére vonatkoznak (Ciprus, Görögország, Olaszország, Portugália, Spanyolország).

A közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó nemzeti tervekben a megújuló energiával kapcsolatosan nyújtott tájékoztatás a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló irányelv és annak végrehajtása következtében tett intézkedésekről szólt (Belgium flamand régiója, Dánia és Svédország esetében), vagy a megújuló energiával kapcsolatos különleges támogatási intézkedéseket írja le (Dánia).

4.2. A közel nulla energiaigényű épületekké való átalakítást ösztönző politikák és intézkedések

Az energiahatékonyságról szóló irányelv 9. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a tagállamok „– a közszektor útmutató példáját követve – szakpolitikákat dolgoznak ki, és intézkedéseket hoznak – mint például célok meghatározása – az épületek átalakításának ösztönzése érdekében, amelyeket közel nulla energiaigényű épületekké újítanak fel, és erről tájékoztatják a Bizottságot a [...] nemzeti terveikben.”

Néhány tagállam (Dánia, Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Írország, Málta és Svédország) az épületek közel nulla energiaigényű épületekké való átalakítására hozott konkrét intézkedésekről számolt be. Míg egyes tagállamok (Dánia, Írország és Svédország) konkrét építési szabályokat fogadtak el az átalakításra vonatkozóan, addig mások visszatérítéssel, adójóváírással és kedvezményes bankhitelekkel az anyagi támogatásra összpontosítottak (Egyesült Királyság és Málta), vagy tanulmányok elkészítését tervezik (Hollandia).

5. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

5.1. Következtetések

2012 novemberének végéig csak kilenc tagállam (Belgium, Ciprus, Dánia, Egyesült Királyság, Finnország, Hollandia, Írország, Litvánia és Svédország) küldött jelentést a Bizottságnak a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos nemzeti tervéről. A közel nulla energiaigényű épület gyakorlati meghatározását illetően mindössze öt tagállam (Belgium, Ciprus, Dánia, Írország és Litvánia) közölt olyan jelentést, amelyben a meghatározás számszerűsített célt és a megújuló energiaforrások arányát egyaránt tartalmazza.

Tizenöt tagállam (Belgium, Cseh Köztársaság, Dánia, Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Görögország, Hollandia, Írország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Németország, Svédország és Szlovénia) az új épületek energiahatékonyságának 2015-ig történő javítására vonatkozóan időközi célokat állapított meg. A tagállamok többsége az építési szabályok szigorítására, és/vagy az energiahatékonysági tanúsítványbeli szint fokozására összpontosított.

A legtöbb tagállam a közel nulla energiaigényű épületek kivitelezését ösztönző különféle támogatási intézkedésekről, többek között pénzügyi ösztönzőkről, az építési szabályok szigorításáról, figyelemfelkeltő tevékenységekről, valamint szemléltető/kísérleti projektekről számolt be, azonban nem minden esetben egyértelmű, hogy ezek az intézkedések milyen mértékben vonatkoznak kifejezetten a közel nulla energiaigényű épületekre.

Ezek alapján arra lehet következtetni, hogy a tagállamoknak a vártnál kevésbé haladtak előre a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatosan 2020-ra tett előkészületekben.

Megfelelő és időben végrehajtott felkészülés nélkül fokozódik annak a veszélye, hogy a tagállamok nem tudják majd tartani a határidőket arra vonatkozóan, hogy az új épületek közel nulla energiaigényű épületek legyenek. Emellett a világos meghatározások, az időközi célok és a célorientált támogatási intézkedések hiánya miatt az építőiparban bizonytalanság alakulhat ki a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó szabályozási és szakpolitikai keretet illetően, ami késleltetheti a technológiával, folyamatokkal és képzéssel kapcsolatos beruházásokat, és ezáltal csökkenti az ágazat versenyképességét.

Előfordulhat továbbá, hogy az Európai Unió részben lemondani kényszerül arról, hogy az épületek hozzájáruljanak a hosszú távú éghajlati és energetikai célkitűzések eléréséhez. E hozzájárulás lehetséges nagyságára tekintettel nem valószínű, hogy ezt a kiesést a más ágazatokban elért megtakarítások fedezni tudnák.

Az előrehaladás hiánya arra is következtetni enged, hogy a tagállamoknak nem sikerül az energiahatékonyságról szóló irányelv hatályán belül a közel nulla energiaigényű épület részletes, gyakorlati meghatározását elfogadniuk, ami az építőiparban tovább növeli a bizonytalanságot.

Végül pedig a Bizottság csak korlátozott mennyiségű információt kapott a tagállamoktól, ezért nem tudja megfelelően értékelni a nemzeti terveket, különösképpen a tagállamok által az energiahatékonyságról szóló irányelv célkitűzéseivel kapcsolatban tervezett intézkedések megfelelőségét.

5.2. Következő lépések

Azoknak a tagállamoknak, amelyek eddig még nem küldték meg nemzeti tervüket a Bizottságnak, ezt további késedelem nélkül, haladéktalanul meg kell tenniük. A Bizottság e célból kapcsolatba fog lépni az érintett tagállamokkal.

Azon tagállamok esetében, amelyek benyújtották nemzeti tervüket, a Bizottság először a tervek teljességét vizsgálja meg. A hiányos tervek esetében a Bizottság kiegészítő, részletesebb információkat fog kérni. A tájékoztatásnyújtás megkönnyítése érdekében egy kifejezetten erre a célra kidolgozott, nem kötelező formanyomtatvány áll majd a tagállamok rendelkezésére. Kifejezetten ajánljuk, hogy a tervek összehasonlíthatóságának és elemzésének megkönnyítése érdekében a tagállamok ezeket a formanyomtatványokat használják.

Ezt követően a Bizottság részletesen értékeli a nemzeti terveket, különös tekintettel a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó meghatározás alkalmazásának gyakorlati részleteire, az időközi célokra és a javasolt támogatási intézkedésekre. Szükség esetén a Bizottság az energiahatékonyságról szóló irányelv 9. cikke (4) bekezdésének megfelelően további konkrét tájékoztatást fog kérni a tagállamoktól a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó követelményekről. Az így készített értékelés alapján a Bizottság cselekvési tervet dolgoz ki, és szükség szerint intézkedéseket javasol a közel nulla energiaigényű épületek számának növelésére és a bevált gyakorlatok ösztönzésére a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását illetően.

A Bizottság további segítséget szeretne nyújtani a tagállamoknak abban, hogy kidolgozzák a közel nulla energiaigényű épületre vonatkozóan az energiahatékonyságról szóló irányelvben szereplő meghatározás alkalmazásának gyakorlati részleteit, ezért értelmező iránymutatást kíván készíteni. A Bizottság az energiahatékonyságról szóló irányelv 26. cikke alapján létrehozott bizottságon keresztül konzultációt folytat majd a tagállamokkal ezen iránymutatás kidolgozása során. Adott esetben hivatkozni kell az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által az M/480. sz. megbízás alapján jelenleg is folytatott szabványosítási munkára, az ezen a területen az energiahatékonyságról szóló irányelvvel kapcsolatos összehangolt fellépés keretében zajló munkára, valamint a megújuló energiaforrásból előállított energia

támogatásáról szóló irányelvvel kapcsolatos fejleményekre is. Meg kell jegyezni azonban, hogy a tagállamok ezen iránymutatás elkészítésére hivatkozva nem késlekedhetnek tovább a nemzeti tervük kidolgozásával, valamint az energiahatékonyságról szóló irányelv közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelményeinek teljes körű megvalósításával.

Végül pedig a Bizottság a Szerződésben rá ruházott hatáskörét teljes mértékben kihasználja majd annak biztosítása érdekében, hogy az összes uniós tagállam megfelelően átültesse és végrehajtsa az energiahatékonyságról szóló irányelvet, ideértve a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelményeket is.

Összefoglalva meg kell állapítani, hogy a tagállamoknak jelentősen fokozniuk kell az energiahatékonyságról szóló irányelvben szereplő, a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelmények megvalósítására tett erőfeszítéseiket azért, hogy az Európai Unió hosszú távú éghajlati célkitűzései ne kerüljenek veszélybe, az építőipar pedig teljesen kiaknázhassa a közel nulla energiaigényű épületekben rejlő lehetőségeket.

1. melléklet A közel nulla energiaigényű épület tagállami meghatározásainak áttekintése⁷

Ország	A gyakorlati alkalmazás leírása 9. cikk (3) bekezdés a) pont	Az energiaszükséglet számszerű mutatója 9. cikk (3) bekezdés a) pont	Időközi célok 9. cikk (3) bekezdés b) pont	A megújuló energiaforrások részaránya 9. cikk (3) bekezdés c) pont
Ausztria	Még nem született megállapodás a közel nulla energiaigényű épület meghatározásáról. Ugyanakkor az osztrák építési törvény olyan, alacsony energiafogyasztással kapcsolatos normára (ÖNORM 8118) utal, amely mindössze a külső térelhatárolók minőségét említi.			
Belgium Bruxelles-Capitale régio	A brüsszeli levegőügyi, éghajlati és energetikai szabályzatban szereplő definíció az energiahatékonyságról szóló irányelv átdolgozott változatában szereplő meghatározást használja fel. A folyamatban lévő költségoptimalizációs vizsgálat eredményének alapján konkretizálják majd a meghatározást.	A primerenergia-fogyasztás kevesebb mint 45 kWh/m ² /év (beleértve a fűtést, a melegvíz-előállítását és a berendezések fogyasztását is) Irodák, szolgáltató és oktatási egységek esetében a primerenergia-fogyasztás kevesebb mint 95 – 2,5°C kWh/m ² /év, ahol a C a tömörséget, vagyis a körbezárt térfogat és a veszteséggel érintett terület arányát jelenti.	2015-től minden új épületnek meg kell felelnie a passzív energiafelhasználású épületekre vonatkozó normában foglaltakhoz hasonló követelményeknek.	A primerenergia-fogyasztás kiszámításának módszere a megújuló energiaforrások, például napenergia, biomasszas fűtés, geotermikus fűtés és hőszivattyúrendszerek használatát, valamint passzív hűtési technológiákat tartalmaz.
Belgium Vallon régió	A közel nulla energiaigényű épületet a tervezési szakaszban a külső térelhatárolók használatával a passzív házakra vonatkozó normákban foglaltakhoz közeli vagy azokkal azonos energiahatékonyság jellemzi, energiafogyasztásuk egy részét pedig megújuló		A lakóépületekre, irodákra, szolgáltató és oktatási létesítményekre vonatkozó energetikai normák 60 kWh/m ² /év értéket írnak elő 2014-re. 2017-től az épületeknek meg kell	A nemzeti tervben a megújuló energia arányát ábra szemlélteti.

⁷ A táblázatban szereplő energiahatékonysági szintek az egyes tagállamok által közölt energiaszükségletet tükrözik. Mivel az építési szabályok és a számítási módszerek országoként eltérőek, ezért a számszerűsített célok csak e tény figyelembevételével hasonlíthatók össze.

	energia fedezi. A közép-európai „Passivhaus” (passzív ház) norma értelmében az épületet úgy kell megtervezni, hogy éves fűtési és hűtési igénye legfeljebb 15 kWh/m² VAGY hőterhelési csúcserő 10W/m² legyen. A teljes primerenergia-fogyasztás (fűtésre, melegvíz-előállításra és villamosenergia-termelésre felhasznált primer energia) legfeljebb 120 kWh/m²/év lehet. A meghatározás várhatóan idővel változni fog.		felelniük a passzív energiafelhasználású épületekre vonatkozó normának vagy azzal egyenértékű előírásnak. 2019-től minden új épületnek meg kell felelnie passzív energiafelhasználású épületekre vonatkozó norma mellett legalább a „nettó zero” normának, emellett pozitív energiamérlegű épületek kivitelezésére kell törekedni.	
Belgium Flamand régión	Az energiahatékonyságra vonatkozó minimumkövetelmények költségoptimalizált szintjeinek kiszámítását szolgáló összehasonlító módszertani keret alapján a Flamand Energiaügynökség (VEA) vizsgálja a Flandriára vonatkozó költségoptimalizált szinteket. E vizsgálat eredményét az alkalmazás gyakorlati részleteinek kidolgozásához használják majd fel.	Az energiafogyasztás kiszámításának eredménye alapján jelenleg a költségoptimalizált szint E55–E60.	A lakóépületek, irodaházak és iskolaépületek E-szintjének 2012-ben E70-nek, 2014-ben pedig E60-nak kell lennie. Az új és a meglévő épületekre (külön a lakó- és nem lakáscélú épületekre) vonatkozóan egyaránt folyamatban van a szigorúbb követelmények 2019-ig (középületek esetében), illetve 2021-ig történő bevezetési ütemtervének kidolgozása.	A jogszabályok kidolgozás alatt állnak. Az egynél több lakóegységgel rendelkező lakóépületek (valamint iskolák és irodák) esetében az alábbi hat lehetőség egyikét kell alkalmazni: 1. Termikus napenergia-rendszer 2. Fotovoltaikus napenergia-rendszer 3. Biomassza (kazán, tűzhely vagy kvalitatív kogeneráció) 4. Hőszivattyúk 5. Távfűtéssel vagy a távhűtéssel kiépített kapcsolat 6. Megújuló energiával kapcsolatos projektben való részvétel emellett további lehetőség a m²-ként ≥10 kWh megújuló energia használata a teljes hasznos alapterületre vonatkozóan (egy vagy több rendszer kombinálásával.) Amennyiben nem teljesülnek a megújuló energiával kapcsolatos minimumkövetelmények, akkor az energiahatékonysági követelmény (E-

				szint) 10 %-kal szigorúbb lesz. Az E-szint kiszámítása a megújuló energia minimális részarányát magában foglalja.
Bulgária	Bulgária nem fogadott el hivatalos meghatározást a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozóan.			
Ciprus	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásához primerenergia-fogyasztási mutatót, valamint a megújuló energia százalékos arányát használják fel. A számításokhoz referenciaépületet használnak.	180 kWh/m ² /év lakóépületek esetén 210 kWh/m ² /év nem lakáscélú épületek esetén (beleértve a fűtést, hűtést, melegvíz-előállítást és világítást)		A primer energia legalább 25 %-át megújuló energiaforrásokból kell fedezni.
Cseh Köztársaság	A közel nulla energiaigényű épület meghatározása jóváhagyásra vár. Az épületek energiahatékonyságára vonatkozó jövőbeli rendeletben szereplő meghatározás tartalmazza majd az energiaszükséglet rögzített százalékos arányát, amelyet megújuló energiaforrásokból kell fedezni.		2016-ban minden 1500 m ² -nél nagyobb középület, 2017-ben pedig minden 350 m ² -nél nagyobb középület közel nulla energiaigényű épület lesz. 2018-ban minden 1500 m ² -nél nagyobb új épület közel nulla energiaigényű épület lesz. 2019-ben minden 350 m ² -nél nagyobb új épület közel nulla energiaigényű épület lesz. 2020-tól évente 14 000–22 000 új, közel nulla energiaigényű lakóépület épül.	
Dánia	A közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos követelményeket progresszív energiahatékonysági osztályok formájában az építési szabályok tartalmazzák: például „2015-ös osztály” és „2020-as osztály”.	20 kWh/m ² /év	A „2015-ös osztályra” vonatkozó követelmények várhatóan 2015-től lesznek kötelező érvényűek. A „2020-as osztályra” vonatkozó követelmények a középületekre	Az építőiparban felhasznált megújuló energiaforrások becsült részarányát 2015-re és 2020-ra vonatkozóan határozzák meg. 2015-ben 44 és 51 % között

	A lakóépületek (továbbá a szállodák stb.) abban az esetben tartoznak a 2015-ös osztályba, ha a fűtésre, szellőztetésre, hűtésre és melegvíz-előállításra fordított energia iránti összesített szükséglet m²-kénti értéke a fűtött területen nem haladja meg a 30 kWh/m²/év és 1000 kWh/év összegének és a fűtött területnek a hányadosát. $(30 + 1000/A)$ kWh/m²/év. A középületek (irodák, iskolák, intézmények) abban az esetben tartoznak a 2015-ös osztályba, ha a fűtésre, szellőztetésre, hűtésre és melegvíz-előállításra fordított energia iránti összesített szükséglet m²-kénti értéke a fűtött területen nem haladja meg a 41 kWh/m²/év és 1000 kWh/év összegének és a fűtött területnek a hányadosát. $(41 + 1000/A)$ kWh/m²/év. Az épületek abban az esetben tartoznak a 2020-as osztályba, ha a fűtésre, szellőztetésre, hűtésre és melegvíz-előállításra fordított energia iránti összesített szükséglet m²-kénti értéke a fűtött területen nem haladja meg a 20 kWh/m²/év értéket.		2018 végétől, minden más épületre 2020 végétől alkalmazandók.	2020-ban 51 és 56 % között.
Észtország	A közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozóan 50–140 kWh/m ² /év energia-együtthatóra tettek javaslatot, azonban még további nyilvános konzultációra van szükség a közel nulla energiaigényű épület meghatározásával kapcsolatosan.	50–140 kWh/m ² /év energia-együtthatóra tettek javaslatot.	Szigorúbb energiahatékonysági követelmények fokozatos bevezetése 2013-tól. 10 db nyilvánosan hozzáférhető, közel nulla energiaigényű épület 2015-ig.	
Finnország	Finnország még nem véglegesítette a közel nulla energiaigényű épület meghatározását. Célként megjelölték, hogy 2015-ben a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos műszaki leírásokat adnak ki ajánlasként.		A „passzív ház” norma követelményei a 2015 után épített, felújított vagy bérelt épületekre vonatkozóan. A közszférában a 2015 után kivitelezett új épületeknek meg kell	

			felelniük a „passzív ház” normának.	
Franciaország	Franciaország nem fogadott el hivatalos meghatározást a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozóan.		A társasházak esetében 2015-ben az energiafogyasztásra vonatkozó követelmény értéke 57,5-ről 50 kWh_{ep}m²/év értékre csökken. A családi házak esetében e követelmény értéke már 50 kWh_{ep}m²/év. 2020-ban már minden új épület pozitív energiamérlegű lesz. A meglévő épületállomány esetében a primerenergia-fogyasztás 38 %-os csökkentése 2020-ig.	
Németország	A közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó hatékonysági normák kifejezett, kormányzati meghatározása kidolgozás alatt áll.		Az energiatakarékossági szabályokat 2012-ben vagy 2013-ban naprakészé teszik, és 2020 előtt további aktualizálás várható. A közel nulla energiaigényű középületekre vonatkozó követelményeket 2016-ban, a minden új közel nulla energiaigényű épületre vonatkozó követelményeket 2018-ban vezetik be.	Németországban a megújuló energiával való fűtésről szóló törvény értelmében az új épületek esetében kötelezővé tették a megújuló energia fűtésre való felhasználását. Az előállítandó megújuló energia minimális mennyiségét az Erneuerbare-Energien- Wärme-Gesetz (a megújuló energiával való fűtésről szóló törvény) szabályozza.
Görögország	A közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozóan egyelőre nem létezik norma. Az energiahatékonyságról szóló irányelven alapuló új szabályok kidolgozás alatt állnak, amelyek meghatározzák majd a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó ütemtervet.			Az új épületeknek a teljes primerenergia-fogyasztásukat megújuló energiaforrásokon alapuló energiaellátási rendszerekkel kell fedezniük. (Nemzeti célkitűzés, nemzeti energiahatékonysági cselekvési terv)

Magyarország	A közel nulla energiaigényű épületek energiahatékonyságára vonatkozó követelményeket a jelenleg kidolgozás alatt álló, az épületek energiahatékonyságáról szóló rendelet határozza majd meg.		2016-ban szigorítják majd a követelményeket, és várhatóan alapvető átdolgozzák majd a követelményrendszert. A közvetlenül az aktív napenergia- és fotovoltaikus rendszerekkel kapcsolatos követelményeket 2016-ban fogadják majd el.	
Írország	A meghatározáshoz a primerenergia-fogyasztásra vonatkozó számszerű mutatót és az épületek energiahatékonyságának minősítéséről szóló tanúsítványban szereplő szintet használták fel.	2020-ra minden új lakás energiaterhelése legfeljebb 45 kWh/m²/év lehet (beleértve a fűtést, a szellőztetést, a melegvíz-előállítását és a világítást) Az épületek energiahatékonyságának minősítéséről szóló tanúsítványa szempontjából minden lakásnak legalább A3 minősítéssel kell rendelkeznie. Ugyanez az elv vonatkozik minden nem lakáscélú épületre és a meglévő épületekre is, de a számszerű célról és az épület energiahatékonyságának minősítéséről még nem született döntés.	A célkitűzés szerint a költségoptimalizációs számításoktól függően a kibocsátás terén 2013-ra 40 %-os, 2019-re pedig 60 % teljes javulást kell elérni. Az építési szabályzat L. részének 2015-ben és 2018-ban végrehajtandó módosítása annak érdekében, hogy frissített energiahatékonysági norma vonatkozzon azokra a meglévő épületekre, amelyek bővítésen, felújításon vagy átalakításon esnek át, illetve felhasználási módjuk megváltozik.	Az energiaigény jelentős részét helyben vagy a közelben termelhető megújuló energiaforrásokból kell nyerni.
Olaszország	A közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó hatékonysági normának nincsen hivatalos meghatározása.			
Lettország	Az energiahatékonyság az épület vonatkozó energiahatékonysági osztályán alapul, és nincs összefüggésben egy konkrét energiafogyasztási értékkel. Minden épületet egyenként értékelnek.	Egy épület akkor közel nulla energiaigényű, ha megfelel a STR 2.01.09:2012. sz. építőipari műszaki szabályzatnak az A++ épületosztály tekintetében.	Litvánia átmeneti követelményeket állapított meg a 2014-ben, 2016-ban, 2018-ban és 2021-ben újonnan kivitelezett épületekre az épületek energiahatékonysági osztályai keretében: – 2014 előtt: az új épületeknek vagy	Az A++ osztályba tartozó épületek energiafogyasztásának túlnyomó részét megújuló energiaforrásokból származó energiával kell fedezni (a képletet a nemzeti terv tartalmazza).

			részeiknek a C osztályú épületekre vonatkozó követelményeknek kell megfelelniük; – 2014-től: az új épületeknek vagy részeiknek a B osztályú épületekre vonatkozó követelményeknek kell megfelelniük; – 2016-tól: az új épületeknek vagy részeiknek az A osztályú épületekre vonatkozó követelményeknek kell megfelelniük; – 2018-tól: az új épületeknek vagy részeiknek az A+ osztályú épületekre vonatkozó követelményeknek kell megfelelniük; – 2021-től: az új épületeknek vagy részeiknek az A++ osztályú épületekre vonatkozó követelményeknek kell megfelelniük.	
Litvánia	A jogszabályi rendelkezéseket, többek között a megújuló energiaforrások használatára vonatkozó konkrét műszaki követelményeket 2012-ben kellett volna kidolgozni			
Luxemburg	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásáról nincs információ			
Málta	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásáról nincs információ			
Hollandia	A definíció az energiahatékonysági együtthatón alapul, amely egy dimenzió nélküli szám, és az épület felhasználásának módjától függően az épület energiahatékonyságának mutatójaként	A kiindulási alap, hogy a teljes mértékben nulla energiafelhasználású épület energiahatékonysági együtthatója 0.	Az energiahatékonysági együtthatót 2011. január 1-től 0,8-ról 0,6-re, majd 2015. január 1-től 0,4-re csökkentik azzal a céllal, hogy	Az energiahatékonysági együtthatót alkalmazó rendszer keretében az építőipari szakemberek szabadon megválaszthatják az energiaszükséglet

	szolgál. Vizsgálatokat végeznek majd annak felmérésére, mennyire lenne kivitelezhető és költséghatékony szigorúbb energiahatékonysági együtttható bevezetése a köztes időben.		2020-ban a 0 értéket megközelítő követelményt állapítsanak majd meg a középületektől eltérő épületekre vonatkozóan. Hasonló csökkentés (2007-hez képest) van érvényben a nem lakáscélú épületekre vonatkozóan is, amelynek célja az új épületek energiahatékonyságának 50 %-os javítása 2015-ben. A cél a 0 értékű energiahatékonysági együtttható megközelítő követelmény megállapítása a középületekre vonatkozóan 2018-ban, valamint 60 000 új, közel nulla energiaigényű épület kivitelezése 2015-ig.	csökkentésére, a megújuló energiaforrásból származó energia használatára, valamint a fosszilis tüzelőanyagok hatékony használatára irányuló intézkedéseket a kívánt energiahatékonysági együtttható elérése érdekében. Ezt az elvet a közel nulla energiaigényű épületek esetében is alkalmazzák majd. Ahogy az energiahatékonysági együttthatóval kapcsolatos követelmények folyamatosan szigorodnak, a felhasznált megújuló energia százalékos aránya automatikusan egyre fontosabbá válik e követelmények teljesítése érdekében.
Lengyelország	A közel nulla energiaigényű épületeknek még nincs meghatározása. A Nulla Energiaigényű Épületek Kutatóközpontja dolgozik a nemzeti meghatározáson.			
Portugália	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásáról nincs információ			
Románia	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásáról nincs információ			
Szlovákia	A közel nulla energiaigényű épület meghatározásáról nincs információ			
Szlovénia	Új energiaügyi törvény kidolgozása van folyamatban, amely várhatóan tartalmaz majd a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó			

	rendelkezéseket			
Spanyolország	A közel nulla energiaigényű épület meghatározását még nem foglalmazták meg. Várhatóan 2018-ban készül el a műszaki építési törvénykönyv harmadik átdolgozása, amely a közel nulla energiaigényű épületekkel kapcsolatos fogalmakat is tartalmazza majd, a végleges meghatározást pedig a tervek szerint 2019-ben fogadják el.			
Svédország	A közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó követelmények jelenleg megegyeznek a hatályos építési szabályok követelményeivel. Az építési szabályokat és a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó meghatározást fokozatosan szigorítják majd a jelenleg zajló vizsgálatok és szemléltető projektek eredményei alapján.	Napjainkban a lakások konkrét (végső) energiafogyasztására vonatkozó követelmények 55 és 130 kWh/m ² /év (nem lakáscélú épületek esetén 55 és 120 kWh/m ² /év) között vannak.	Az építési szabályok szigorítása legközelebb 2015-ben várható.	Svédországban rendkívül magas a megújuló energia részaránya minden ágazatban, így az építőiparban is. Az építési szabályok a megújuló energiával fűtött épületeket részesítik előnyben.
Egyesült Királyság	A közel nulla energiaigényű épületeket zéró szén-dioxid-kibocsátású épületekként határozzák meg.		2016-tól minden lakóépületnek zéró szén-dioxid-kibocsátású épületnek kell lennie. A középületek szén-dioxid-kibocsátását 2019-ig kell nullára csökkenteni.	